

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

VIII. De reis ab ecclesia non extrahendis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

scuntur legitimo manumissi, aut per epistolam, aut per testamentum, aut per longinquitatem temporis libertatis iure fruuntur, a quolibet iniustissime inquietentur. Vniuersa sacerdotalis congregatio dixit: Iustum est, vt contra calumniatorum omnium versutias defendantur, qui patrociniū immortalis ecclesiæ concupiscunt. Et quicumque a nobis de libertis latum decretum superbiæ ausu præuarcare tentauerit, irreparabili damnationis suæ sententia feriat. Sed si placuerit episcopo ordinarium iudicem, aut quemlibet alium sæcularem, in audientiam eorum accersiri, cum libuerit fiat, & nullus alius audeat causas pertractare libertorum, nisi episcopus cuius interest, aut is cui idem audiendum tradiderit.

VIII.

Item Christianæ religionis negotia pertractantes comperimus, quosdam pseudochristianos de sacrosanctis ecclesiis, suæ religionis oblitos, fugitios subtrahere. Ideoque vim illatam nequaquam inultam relinquentes, censemus pro Dei timore, vt quicumque culpa compellente, aut potentum importunia non sustinens, suæ gremium matris ecclesiæ petierit, vsque in præsentiam sacerdotis in eodem loco inconcussa permaneat: nulli permittentes, quolibet dignitatis gradu functo, fugitiuo etiam in locis sacris violentiam inferre. Si enim mundani principes suis legibus censuerunt, vt quicumque ad eorum statuas fugerit, illæsus habeatur; quanto magis hi permanere debent indemni, qui patrociniā immortalis regni & cælestis adepti sunt? Si ta-

men

ANNO
 CHRISTI
 585.

men aliquo facto tenentur obnoxii, qui ad ecclesiam sunt a fuga versi, coram sacerdote culpæ eorum innotescant, & ipse consultum ferat, qualiter Dei habitaculum per subtractionem non violetur illorum.

IX.

Licet reuerentissimi Canones, atque sacratissimæ leges, de episcopali audientia in ipso pene Christianitatis principio sententiam protulerint: tamen quoniam eadem postposita, humana in sacerdotes Dei grassatur temeritas; ita ut eos de atriis venerabilium ecclesiarum violenter abstractos, ergastulis publicis addicant: censemus ut episcopum nullus sæcularium fascibus præditus, iure suo contumaciter & perperam agens, de sancta ecclesia, cui præest, trahere audeat. Sed si quid contentionis aduersus episcopum potentior persona habuerit, pergat ad metropolitanum episcopum, & ei causas alleget, & ipsius sit potestatis honorabiliter episcopum, de quo agitur, euocare, ut in eius præsentia accusatori respondeat, & oppositas sibi actiones extricet. Quod si talis fuerit immanitas causæ, ut eam solus metropolitanus definire non valeat, aduocet secum vnum vel duos coepiscopos. Quod si & ipsis dubietas fuerit, Conciliabulum definito die vel tempore instituunt, in quo vniuersa rite collecta fraternitas coepiscopi sui causas discutiat, & pro merito aut iustificet, aut culpet. Nefas est enim, ut illius manibus episcopus, aut iussione, de ecclesia trahatur, pro quo semper Deum exorat, & cui, inuocato nomine Domini, ad saluationem corporis animæ